

பொருளடக்கம்.

நீதிவாக்கியங்கள். 5

1. தருமம் மேலானது. [உத்தமநாதன்] 7
2. கோபத்தை விடவேண்டும். [சிரகாரி] 8
3. தன்னால் கூடியதை இல்லை எனலாகாது [கர்ணன்] 9
4. உதவியை எய்யும் தடுக்கலாகாது. [சுக்கிரன்] 10
5. இரகசியத்தை வெளியிடலாகாது. [ஜடாயு] 11
6. தைரியம் நல்ல துணை. [கௌசிகர்] 12
7. படிப்பு வேண்டும். [உன்மத்தன்] 13
8. யாசிப்பது இழிவானது. [துரோணர்] 14
9. அன்னதானம் மேலானது. [வனவேடன்] 15
10. பொறுமை கூடாது. [விசுவாமித்திரர்] 16
11. இயல்பல்லாததை நாம் செய்யலாகாது [ஸ-பகன்னி] 17
12. சபடமாய் நாம் பேசலாகாது. [விசுவஉருவன்] 18
13. அதிகமாய் நாம் தூங்கலாகாது. [பீமசேனன்] 19
14. கீழானவர்களை நாம் சேர்க்கலாகாது. [அனுபமர்] 20
15. கெடுதி செய்ய நினைக்கலாகாது. பத்மாஸ-பரன்] 21
16. பிறர் பொருள்மேல் ஆசை கொள்ளலாகாது.
[துரியோதனன்] 22
17. குற்றமான வினையாட்டுக் கூடாது. [பரிசித்து] 23

18. அறிவுடையோரைச் சேரவேண்டும். [சுவேதவர்மன்] 24
19. சோபம் பிறருக்கு உண்டாக்கலாகாது. [வனவேடன்] 25
20. சூது ஆடலாகாது. [நளன்] 26
21. எவற்றையும் முறைப்படி செய்யவேண்டும் [தக்ஷன்] 27
22. தகுந்தவரை நாம் சேரவேண்டும். [விபீஷணர்] 28
23. பிறர் பழிக்கும்படி நடக்கலாகாது. [மாரீசன்] 29
24. எதையும் திருத்தமாய் நாம் சொல்லவேண்டும். [கும்பகர்ணன்] 30
25. கடவுள் அடியை மறக்கலாகாது. [ஹனுமார்] 31
26. துன்பம் உண்டாக்கலாகாது. [மாண்டவ்யர்] 32
27. தெய்வத்தை இகழலாகாது. [ஹிரணியன்] 33
28. பெண்புத்தி கேட்கலாகாது. [பூரீராமர்] 34
29. பொய் சொல்லலாகாது. [கர்ணன்] 35
30. பெரியோர் உதவி பெரும்பயன்தரும். [ஸு-கர்வன்] 36
31. அற்பர்ஸகவாசம் பிராணசங்கடம். [காளாமாமுனி] 37
32. பொருளை நாம் காப்பாற்றவேண்டும். [தருமர்] 38
33. மேலானவர் சொல்லை நாம் கேட்கவேண்டும். [தசரதர்] 39
34. தன்னையே எவரும் புகழலாகாது. [பரசுராமர்] 40

ஆத்திகுடி.

அறஞ்செய விரும்பு.

ஆறுவது சினம்.

இயல்வது கரவேல்.

நவது விலக்கேல்.

உடையது விளம்பேல்.

ஊக்கமது கைவிடேல்.

எண்ணெழுத் திகழேல்.

ஏற்ப திகழ்ச்சி.

ஐய மிட்டுண்.

ஒளவியம் பேசேல்.

இயல்பலா தனசெயேல்.

வஞ்சகம் பேசேல்.

அனந்த லாடேல்.

கீழ்மை அகற்று.

கெடுப்ப தொழி.

கொள்ளை விரும்பேல்.

கோதாட் டொழி.
சான்றோ ரினத்திரு.
சுளிக்கச் சொல்லேல்.

20 சூதுவிரும்பேல்

செய்வன திருந்தச் செய்.
சேரிட மறிந்து சேர்.
சையெனத் திரியேல்.

24 சொற் சோர்வு படேல்.

திருமாலுக் கடிமைசெய்.
துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்.
தெய்வ மிகழேல்.

28 தையல் சொல் கேளேல்.

பிழைபடச் சொல்லேல்.
பெரியோரைத் துணைக்கொள்.
பையலோ டிணங்கேல்.

32 பொருடனைப் போற்றிவாழ்.

மேன்மக்கள் சொற்கேள்.

34 வல்லமை பேசேல்.

நீதிவாக்கியக் கதைகள்.

ஆத் திருடி.

1. தருமம் மேலானது

[உத்தமநாதன் சரிதம்.]

1. காசியில் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பணக் காரர், அவரிடம் ஒரு ரிஷி போனார். “அப்பா! வேண்டிய பணம் உனக்கு உள்ளது. ஏழைக்கு உதவு. பகவானுக்கு அது பிரியம். அதுவே போதுமானது” என்று அவர் சொன்னார், அன்று முதல் ஏழைக்கு அவர் உதவி வந்தார். வந்த வருக்கெல்லாம் அன்னம் வழங்கினார்.

2. தருமம் செய்வதில் அவருக்கு எப்பொழுதும் ஞாபகம். அவர் பெயர் உத்தமன் அவர் வீட்டில் திருட ஐவர்போனார்கள். அவர் உயிரை வாங்கவும் நினைத்தார்கள். திண்ணையில் பாட்டை சாரிபோல் படுத்துக் கொண்டார்கள். நடுராத் திரி ஆயிற்று. உத்தமன் விளக்கு ஏற்றிக்கொண்டார். வாசலுக்குப் போனார். அவர்களை எழுப்பினார். பாலும் பழமும் கொடுத்தார். தங்கள் எண்ணத்தை அவர்கள் மாற்றிக் கொண்டார்கள். திரும்பி வந்த வழியே போனார்கள்.

3. உத்தமன் தருமஞ் செய்தார். அவரை அது காப்பாற்றிற்று. ஆகையால்,

அறஞ்செய்விரும்பு.

2. கோபத்தை விட வேண்டும்.

[சீரகாரி சரிதம்.]

1. ரிஷி ஒருவர் இருந்தார். அவர் பெயர் சீரகாரி. மனைவிமேல் அவர் கோபம் கொண்டார். பிள்ளையை “அப்பா! உன் தாய் பிசகு செய்தாள். அவள் வேண்டாம், அவளை வெட்டிவிடு” என்று சொன்னார். பின்பு வெளியே போய்விட்டார்.

2. பிள்ளை செய்வது என்ன? தாயார் உயிரை வாங்குவதா? தகப்பனார் உத்திரவை மீறுவதா? இன்னது செய்வது என்பது தெரியவில்லை. தமது உயிரை விட்டுவிட அவர் எண்ணினார். அவரும் ரிஷி; வேறு என்ன செய்வார்?

3. தகப்பனார் கோபம் தணிந்தது. அவர் மனம் தவித்தது. ‘ஐயோ என்ன செய்வேன்! இந்தநேரம் வெட்டி இருப்பானே! உயிர் போயிருக்குமே! மனைவியை இழந்தேனே! தெய்வமே என்ன செய்வேன்!’ என்று திரும்பினார். மனைவியையும், பிள்ளையையும் பார்த்தார். தேறுதலடைந்தார். “கோபம் பொல்லாது. அது கூடவே கூடாது. அடியோடே அதை விட்டு விடவேண்டும். கோபம் பாவம்” என்று தனக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டார். கோபம் வந்தால் அதை அடக்கவேண்டும். ஆதலால்,

ஆறுவது சிநம்.

3. தன்னால் கூடியதை இல்லை என்னலாகாது.

[கர்ணன் சரிதம்.]

1. துரியோதனன் ஒரு ராஜா. அவனிடம் ஒருவர்சென்றார். அவர்பிராமண வேஷங்கொண்டவர். “ராஜா! நான் ஒரு யாகம் செய்ய எண்ணி இருக்கிறேன். வேண்டிய விறகு நீ தருவாயா?” என்று அவர் கேட்டார். “அப்படியே தருகிறேன் சுவாமி” என்றான் ராஜா.

2. சிலநாள் சென்றது. அவர் ராஜனிடம் சென்றார். விறகு கேட்டார். அது மழைகாலம். ஏழு நாள் ஓயாமல் மழை பெய்துகொண்டிருந்தது. ஊரில் விறகு இல்லை. ராஜா வசத்திலும் இல்லை. அவன் என்ன செய்வான்! “இல்லை, என்னசெய்வேன்?” என்றான். வந்தவர் ஆலோசித்தார். பேசாது அவர் போய்விட்டார்.

3. ராஜ குடும்பத்தான் ஒருவன். பெயர் கர்ணன். கொடுப்பதில் அவனுக்கு ஒப்பு இல்லை. அவனிடம் அவர் போனார். விறகு கேட்டார். அங்கும் இல்லை. ‘இல்லை’ என்று சொல்ல அவனுக்கு மனம் இல்லை. தன் வீட்டுக்குள் அவன் புகுந்தான். பின் கட்டை அவன் பிரித்தான். மரங்களை அவன் தள்ளினான். விறகு தானம் பண்ணினான். பெருமையை ராஜா இழந்தான். கர்ணன் அதை அடைந்தான். ஆதலால்,

இ ய ல் வ து க ர வே ல்.

[அந்த வேஷதாரி கிருஷ்ண பகவான்.]

4. உதலியை எவரும் தடுக்கலாகாது.

[சுக்கிரன் சரிதம்.]

1. பலி ஒரு அசுரன். அவன் சக்கரவர்த்தி. அதிக பலம் உள்ளவன். அதனால் மாபலி என்னும் பெயர் பெற்றவன். அவன் யாகம் செய்தான். அது முடிந்தால் மூன்று உலகமும் கேடு அடையும். துன்பம் உண்டாகும்.

2. யாகம் செய்யும்போது தானம் செய்வது வழக்கம். தானம் வாங்க ஒரு பிராமணர் போனார். பெயர் வாமனர். அவர் குட்டை. தமது காலால் மூன்று அடி மண் அவர் கேட்டார். “கொடுக்கிறேன்” என்று பலி சம்மதித்தான்.

3. பலியின் குரு சுக்கிரன் அங்கே இருந்தார். அவர் தடுத்தார் அவர் சொல்லை அவன் கேட்க இல்லை. யாசகர் விஷ்ணு. பலியின் கொட்டத்தை அடக்க வந்தவர். இது இரகசியம். குரு இதை அறிந்தவர். அதனால் தான் அவர் தடுத்தார்.

4. தானம் வாங்குபவர் கையில். தானம் கொடுப்பவர் நீர் விடுவது வழக்கம். குரு ஈ உரு எடுத்தார். கெண்டிக்குள் புகுந்தார். நீர் விழும் வாயை அடைத்துக்கொண்டார். வாமனர் இதை அறிந்தார். நீர் வாயில் தருப்பையால் குத்தினார். ஈயின் கண்ணில் அது பட்டது. அவர் ஒருகண் பொட்டை ஆனார். ஆதலால்,

ஈ வ து வி ல க் கே க ல்.

5. இரகசியத்தை வெளியிடலாகாது.

[ஐடாயு சரிதம்.]

1. இராவணன் ஒரு ராகுதன். இலங்கைக்கு அவன் ராஜா. அவன்கெட்டவன். தகாதகாரியம் செய்பவன். ஸீதையை அவன் தூக்கிக்கொண்டு போனான். ஸீதை ஸ்ரீராமருடைய மனைவி. வன வாசத்தின் பொருட்டு வந்தவர்.

2. இராவணன் ஓடும் பொழுது ஐடாயு கண்டார். அவர் பெரியவர். கழுகு உருவத்துடன் அவர் இருந்து வந்தார். பறவைகளுக்கு அவர் ராஜா. இராவணனை அவர் தடுத்தார். “ஸீதையை விட்டுவிடு” என்றார். அவர் சொல்லை அவன் கேட்க இல்லை. இரதத்தை ஓட்டினான்.

3. ஐடாயுவுக்கும்; இராவணனுக்கும் சண்டை நடந்தது. ஒருவருக்கு ஒருவர் தோல்வி இல்லை. இராவணன் யுக்தி ஒன்று செய்தான். உடனே சண்டையை அவன் நிறுத்தினான். அவரிடம் சிறிது நேரம் பேசினான். இரகசியம் ஒன்று தெரிந்து கொண்டான்.

4. ஐடாயுவின் உயிர் நிலையை அவன் அறிந்துகொண்டான். அவர் சிறகுகளை அவன் அறுத்தான்: அவர் மேல் ஒரு பாணம் விட்டான். அவர் மாண்டார். ஐடாயு உள்ளதை வெளியிட்டார். அதனால் கேடு உண்டாயிற்று. உயிரை அவர் இழந்தார். ஆதலால்,

உடையது விளம்பேல்.

6. தைரியம் நல்ல துணை.

[கௌசிகர் சரிதம்.]

1. வசிஷ்டர் ஒரு ரிஷி. அவர் பிரம்மரிஷி. அவரிடம் ஒரு ராஜா சென்றார். அவர் பெயர் கௌசிகர். ரிஷியிடத்தில் காமதேனு இருந்தது. அது ஒரு பசு. வேண்டியதை எல்லாம் அது கொடுக்கும். அதன் உதவி கொண்டு அவர் ராஜாவை உபசரித்தார். விருந்தளித்தார்.

2. காமதேனு மேல் ராஜா ஆசை கொண்டார். 'தனக்கு அது வேண்டும்' என்றார். "வந்தால் அதை அழைத்துக் கொண்டு போகலாம்" என்று ரிஷி சொன்னார். கூட அது போக இல்லை. அதனோடு ராஜா யுத்தம் செய்தார். முடிவில் அவர் தோல்வி அடைந்தார்.

3. "நானும் தவம் செய்தால் பிரம்ம ரிஷி ஆவேன். அப்பொழுது காமதேனு தானே வரும்" என்று ராஜா தானே சொல்லிக் கொண்டார். அப்படியே தவம் செய்தார். இதை இந்திரன் அறிந்தான். தவத்தைக் கெடுத்தான்.

4. ராஜா பின் வாங்க வில்லை, பிறகும் தவஞ் செய்தார், ரிஷி ஆனார், வெகு காலம் தவஞ்செய்தார், கடைசியில் அவர் பிரம்மரிஷி ஆனார். தைரியத்திற்கு மேலான துணை இல்லை, அதலால்,

ஊ க் க ம து கை க வி டே ல்.

7 படிப்பு வேண்டும்.

[உன்மத்தன் சரிதம்.]

1. கோங்கணம் என்பது ஒரு தேசம். அதன் ராஜாவுக்கு ஒரு பிள்ளை. பெயர் உன்மத்தன். அவன் கெட்ட பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து விளையாவான். பள்ளிக்கூடம் போவது இல்லை. படிப்பே அவனுக்கு இல்லை.

2. அரசன் இறந்து போனான். உன்மத்தன் இராஜா ஆனான். அவனுக்கு எழுதவும் தெரியாது. படிக்கவும் தெரியாது. கணக்கும் தெரியாது. வீண்பொழுது போக்க மாத்திரம் தெரியும். அவன் ஒருசோம்பேறி. இப்படிப்பட்டவன் தேசத்தை எப்படி ஆளுவான்?

3. அவனுக்கு வயது இருபது ஆயிற்று. சரியான விசாரணை நாட்டில் இல்லை. தங்கள் இஷ்டப்படி உத்தியோகஸ்தார்கள் நடத்தி வந்தார்கள். எல்லாம் தாலுமாராய் இருந்தது. கலகமும் ஆரம்பித்தது. அதை அடக்க ராஜாவால் முடிய இல்லை. குடிகள் கஷ்டம் அடைந்தார்கள். வரி சரியாய் வசூல் ஆக இல்லை.

4. இந்த விவரத்தை அடுத்த தேசத்து ராஜா அறிந்தான். படை எடுத்து அவன் போனான். தேசத்தையும் பிடித்துக் கொண்டான். உன்மத்தன் கொல்லப்பட்டான். ஆதலால்,

எண்ணெழுத்திகழல்.

8 யாசிப்பது இழிவானது.

[துரோணர் சரிதம்.]

1. துரோணர் ஒரு பிராமணர். பின்பு அவர் துரோணாச்சாரியார் ஆனார். சிறுவயதில் அவர் வில் வித்தை கற்றார். கூட ராஜகுமாரன் ஒருவனும் கற்றான். அவன் பெயர் துருபதன்.

2. இருவரும் சிநேகம் ஆனார்கள். துரோணர் ராஜ குமாரனுக்கு உதவி செய்து வந்தார். அவன் சந்தோஷம் அடைந்தான். “நான் ராஜா ஆகும்போது என் நாட்டில் பாதி உமக்கு நான் தருவேன்” என்று அவன் சொன்னான்.

3. வித்தை கற்று முடிந்தது. துரோணர் தம் இருப்பிடம் போனார். துருபதன் தன் தேசம் போனான். சில காலம் சென்றது. பசு ஒன்று துரோணருக்கு வேண்டியிருந்தது. ராஜா ரூபகம் அவருக்கு வந்தது. அவனிடம் அவர் போனார். ‘பசு ஒன்று வேண்டும்’ என்றார். அவர் சொல் அவன் காசில் ஏற இல்லை. அவரை விசாரிக்கவும் இல்லை. அவன் பெருமையாய் இருந்தான். செய்த நன்றியை மறந்தான்.

4. துரோணர் வருத்தப்பட்டார். “யாசிக்கலாகாது. ‘தா’ என்று கேட்கலாகாது. அது இழிவானது” என்று அவர் தமக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டார். ஆதலால்,

ஏற்பதி கழ்ச்சி.

9 அன்னதானம் மேலானது.

[வனவேடன் சரிதம்.]

1 சிறுவன் ஒருவன். காட்டு வழியே போனான். அவன்பிராமணன். திடீரென்று பொழுது போயிற்று. அவன் கலங்கினான். அவனைவேடன் ஒருவன் கண்டான். வீட்டுக்கு அவனை அழைத்துக் கொண்டு போனான்.

2 “இவன் பட்டினி. தினைமாவில் இவனுக்கும் பங்கு கொடுப்போம்” என்று வேடன் சொன்னான். மனைவி சம்மதிக்க இல்லை. தன் பங்கில் ஒரு பாகத்தை வேடன் கொடுத்தான். சிறுவனும் உண்டான். பசி தணிந்தான்.

3. மூவரும் பரணியில் படுத்தார்கள். தவறி வேடன் கீழே விழுந்தான். புலிக்கு அவன் இரையானான். வேடன் அன்ன தானம் செய்தான். அவன் மாண்டான். ‘அன்னதானத்தின் பலனா இது’ என்று சிறுவன் விசாரிக்க விருப்பினான்.

4. ஒருவருஷம் அவன் அலைந்தான். ரிஷி ஒருவர் கண்டார். அவர் “அப்பா! ராஜாவிடம் போ. அவர் மனைவி கர்ப்பம் ஆண்பிள்ளை பிறக்கும். பொன் தட்டில் அதை ஏந்தும்படி செய். குழந்தையை விசாரி. உன் சந்தேகம் தீரும்” என்று சொல்லி அனுப்பினார்.

5. சிறுவன் அப்படியே செய்தான். வேடன் ராஜகுமாரனாய் வந்து பிறந்தான். அவன் மனைவி பன்றி வயிற்றில் பிறந்தான். இந்த விவரம் அவனுக்குத் தெரிந்தது. ஆதலால்,

ஐ ய மி டீ ண்.

10 பொருமை கூடாது.

[விசுவாமித்திரர் சரிதம்.]

1. கௌசிகர் ஒரு ரிசி. அவரை விசுவாமித்திரர் என்பது உண்டு. அவர் தேவலோகம்போனார் “பூலோகத்தில் சத்தியம் தவருதவர் உண்டோ?” என்று தேவராஜா கேட்டார்.

2. அங்கே வசிஷ்டர் இருந்தார். “பூலோகத்தில் அயோத்தியா உள்ளது. அதை ஹரிச்சந்திரன் ஆள்கிறான். அவன் என் சீஷன். அவன் சத்தியம் தவருதவன்” என்று சொன்னார்.

3. கௌசிகர் பொருமை கொண்டார், ஹரிச்சந்திரன் பொய்யன். சத்தியம் தவறுகிறவன். நானே மெய்ப்பிக்கிறேன்” என்றார். தமது தவத்தில் பாதி அவர் பந்தையம் வைத்தார். வசிஷ்டர் தேவலோகத்திலேயே இருந்தார்.

4. கௌசிகர் பூலோகம் வந்தார். ஹரிச்சந்திரனை வெகுபாடு படுத்தினார். நாட்டை அவன் இழந்தான்; மனைவியை விற்கான்; சுடலையும் காத்தான்; மனைவியையும் வெட்டினான்; அப்பொழுதும் சத்தியத்தை அவன் விடவில்லை.

5. கௌசிகர் தோல்வி அடைந்தார். அவமானமும் அடைந்தார். தவத்தில் பாதியும் இழந்தார். காரணம் என்ன? பொருமை பேசினதாம். பொறுமைதான் வேண்டும். ஆதலால்,

எ ள வ ி ய ம் பே ச ல்.

11. இயல்பலாததை நாம் செய்யலாகாது.
[ஸுகன்னிசர்தம்]

1. சாயாதி. ஒரு ராஜா. ஸுகன்னி அவர் பெண். காட்டுக்கு ஒரு நாள் ராஜா போனார். பெண்ணும் தந்தையுடன் போனாள். அவளுடன் பெண்மணிகள் கூட்டம் ஒன்று போயிற்று.

2. எல்லோரும் ஒரு வனத்துக்குள் புகுந்தார்கள். ராஜா வேட்டையாடிக்கொண்டிருந்தார். வனத்தின் அழகை ஸுகன்னியும் பெண்மணிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

3. அங்கே ஓரிடத்தில் ஒரு ரிஷி தவம் செய்துகொண்டிருந்தார். அவர் தியானத்தில் இருந்தார். கண்கள் மூடியிருந்தன. அருகில் நடந்தது ஒன்றையும் அவர் அறியார். அவர் பெரியவர். அவர் பெயர் சௌநகர்.

4. அவர் அருகில் ஸுகன்னி சென்றாள். “ஸ்வாமி” என்று கூப்பிட்டாள். பல முறை அழைத்தாள். பதில் இல்லை. கண் விழிக்கவும் இல்லை. பொழுது போக்குக்காக ஒரு குச்சை எடுத்து, அவள் அவர் கண்ணில் குத்தினாள்.

5. ரிஷியின் தியானம் கெட்டது. கோபம் அவருக்கு உண்டாயிற்று. உடனே அவர் “கண்ணிழக்கக்கடவது” என்று சபித்தார். ஸுகன்னியும், அவளுடன் சென்ற பெண்மணிகளும் கண் இழந்தார்கள். இயல்பில்லாததை அவள் செய்தாள். தான் கேடு அடைந்தாள். சேர்ந்தவரையும் கெடுத்தாள். ஆதலால்,

இயல்பலாதனை செய்யல்.

12. கபடமாய் நாம் பேசலாகாது.
[விசுவ உருவன் சரிதம்]

1. விசுவ உருவன் ஒரு ரிஷி. இந்திரன் அவரை வரவழைத்தார்; உபசரித்தார். “சுவாமி! தேவர்கள் ஜெயிக்க வேண்டும். அஸுரர் மடிய வேண்டும். அதற்காக நான் ஒரு யாகம் செய்கிறேன் நீர் கூட இருந்து, அதை நடத்தி வைக்க வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

2. ரிஷி ஒப்புக்கொண்டார். அவர் வஞ்சகர். தேவர்கள் வாழ்வதில் அவருக்கு மனம் இல்லை. “அவர்கள் கை தாழவேண்டும் என்பதும், அஸுரர் கை மேலாக வேண்டும்” என்பதும் அவர் எண்ணம். அதை முடிப்பதற்கு “நல்ல தருணம் கிடைத்தது” என்று அவர் மனதில் எண்ணிக்கொண்டார்.

3. யாகம் ஆரம்பமாயிற்று. ரிஷியே தலைவராய் இருந்த, எல்லாவற்றையும் நடத்தி வந்தார். தம்முடைய வஞ்சகத்தை அவர் காட்டினார். ‘தேவர்கள்தாழவேண்டும் என்றும், அஸுரர்கள் வாழவேண்டும்’ என்றும் மந்திரத்தை அவர் மாற்றினார். அப்படியே ஜெபித்தார்.

4. இதை இந்திரன் கவனித்தார். கோபம் அவருக்கு உண்டாயிற்று “தாம் கேட்டுக்கொண்டது ஒன்று; ரிஷி செய்வது வேறு” என்பது தெரியவந்தது. உடனே தம்முடைய வச்சிராயுதத்தை அவர் ஓங்கினார். ஒரு அடி அடித்தார். ரிஷி தலை போயிற்று வஞ்சகச் செய்கையால் ரிஷி உயிர் இழந்தார். ஆதலால்.

வஞ்சகம் பேசேல்.

13. அதிகமாய் நாம் தூங்கலாகாது.

[பீமசேனன் சரிதம்]

1. பாண்டவர்கள் ஐந்துபேர். தருமபுத்திரர், பீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சஹாதேவன்.

2. பாண்டவருக்கும், துரியோதனனுக்கும் பகை. 'எப்படியாவது பாண்டவர் உயிரை வாங்கி விட வேண்டும்' என்பது துரியோதனன் எண்ணம். அதற்காக 'அரக்குமாளிகை' ஒன்று அவன் கட்டுவித்தான், அதில் இருக்குப்படி அவர்களை வேண்டிக்கொண்டான்.

3. அந்த மாளிகையில் பூமியின் கீழ் ஒரு அறை கட்டப்பட்டிருந்தது. இந்த இரகசியத்தை, துரியோதனன் அறியான். பீமன் அறிவான் "எப்பொழுது தீ வைக்கப்படுமோ" என்று பயந்து இரவில் தூங்காமல் இருந்தான்,

4. ஒருநாள் நடு இரவில் தீ வைக்கப்பட்டது. நன்றாய் அது பிடித்துக் கொண்டது. பீமன் விழித்துக்கொண்டிருந்தான். மற்றவர்கள் தூங்கினார்கள். உடனே அவன் எழுந்தான். ஒவ்வொருவராய் அவன் தூக்கிக்கொண்டான். பூமியின் கீழே உள்ள அறை வழியே சென்றான். ஒரு தோட்டத்தில் கொண்டிபோய் விட்டான். மற்றவர்கள்போல் பீமனும் தூங்கியிருந்தால், எல்லோரும் எரிந்துபோய் இருப்பார்கள் அல்லவா? ஆதலால்,

அனந்தலாடேல்.

14. கீழானவர்களை எாம் சேர்க்கலாகாது.

[அனுபமர் சரிதம்].

1. அனுபமர் ஒரு ரிஷி. காட்டு மிருகங்கள் அவரிடம் பயப்படாமல் இருக்கும். அவரிடம் ஒரு நாய் சென்றது. அதற்கு உணவு இட்டு அவர் காப்பாற்றி வந்தார். அது கொழுத்தது. அதனால் பெருமையும் பாராட்டிற்று.

2. அந்த நாயின் உயிரை வாங்க மிருகங்கள் யோசித்தன முதலில் ஒரு பெருப்புலி சென்றது. நாய்க்கு நடுக்கம் பிறந்தது. உடனே அது ரிஷியிடம் ஓடிற்று. அந்த நாயை அவர் புலியாக்கினார். மெய்ப்புலி பயந்து ஓடிப் போயிற்று.

3. பிறகு ஒரு யானை சென்றது. நாய்ப்புலி பயந்தது. அதை ரிஷி ஒரு யானை ஆக்கினார். காட்டு யானை பயந்து ஓடிப் போயிற்று. பின்பு ஒரு சிங்கம் சென்றது நாய் யானையைச் சிங்கம் ஆக்கினார். காட்டுச் சிங்கம் கதறிக்கொண்டு ஓடிற்று.

4. ஒரு நாள் அந்த நாய்ச்சிங்கம். “இந்த ரிஷி சக்தியுள்ளவர். நான் நாய். என்னை இவர் சிங்கம் ஆக்கிவிட்டார். இது எனக்கு உதவி. இவர் கோபங்கொண்டால் என்னை என்ன செய்வாரோ? இவர் உயிரை வாங்கிவிடுவது நல்லது” என்று எண்ணி, அவரிடம் சென்றது.

5. ரிஷி கண்டுகொண்டார் “என்ன வேண்டும் நாயே?” என்று கேட்டார். முன்போல் அது நாய் ஆயிற்று. கீழானவருக்கு இடம் கொடுக்கலாகாது. ஆதலால்,

அது பெருமையும் பாராட்டிற்று.

15. கேதேசெய்ய நின்க்கலாகாது.

[பத்மாஸூரன் கதை]

1. பத்மாஸூரன் என்பவன் ஒரு அஸுரன். அவன் கெட்டவன். தன்னை எதிர்த்த வரை நொடியில் கொன்றுவிட ஆசை கொண்டான். அதற்காக அவன் தவம் செய்தான்.

2. சிவன் காட்சிகொடுத்தார், “கேட்கும் வரத்தை தான் தருகிறேன்” என்றார். அதற்கு அவன் “நான் யார் தலையில் கைவைத்தாலும் அவர் அப்பொழுதே எரிந்து, சாம்பலாக வேண்டும்” என்றான். அப்படியே வரம் கொடுக்கப்பட்டது. மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.

3. அஸூரன் நன்றி இல்லாதவன். சிவன் தலையிலேயே கைபை வைக்க அவன் போனான். அவர் ஓடினார். அஸூரன் விரட்டினான்.

4. விஷ்ணு பார்த்தார். சிவனுக்கு உதவி செய்ய எண்ணங்கொண்டார். தாம் அழகான பெண் உருவம் எடுத்தார். அஸூரன் முன் சென்றார். அவன் அவள்மேல் ஆசை கொண்டான். “ஸ்நானம் செய்துவா” என்று அவன் சொன்னான். அப்படியே ஸ்நானம் செய்தான். தலையை அவன் துவட்டினான். அவன் கை அவன் தலையிலே பட்டது, வரம் பலித்தது. அஸூரன் எரிந்து, சாம்பலானான். அவனை கெட்டான். ஆதலால்,

கேட்ப்பதொழி.

16. பிறர் பொருள்மேல் ஆசைகொள்ளலாகாது.

[துரியோதனன் சரிதம்]

1. விராடம் என்பது வடக்கே உள்ள ஒரு நாடு. அந்த நாட்டு ராஜாவிடத்தில் பாண்டவர்கள் ஒருவருஷம் வேலைக்கு இருந்தார்கள். அவர்கள் பாண்டவர்கள் என்பதை ராஜா அறிபான். மற்றவர்களும் அறியார்கள். உண்மை அவர்களுக்கு மாத்தரம் தெரியும்.

2. பாண்டவர்கள் விராட தேசம் சென்ற பிறகு அந்த நாடு செழித்தது. காடு தடைத்தது. பயிர் கொழுத்தது. பசுக்கள் மிகுந்தன. இவற்றை எல்லாம் துரியோதனன் அறிந்து கொண்டான். பசுக்கூட்டம் ஏராளமாய் இருந்தது. அவற்றை அவன் கொள்ளை கொள்ள எண்ணம் கொண்டான். பெரிய சேனையுடன் அவன் விராட தேசம் சென்றான்.

3. பசுவின் கூட்டங்களை அவன் கொள்ளை அடித்தான். விராடராஜா அவனை எதிர்த்தான். யுத்தம் நடந்தது, கடுமையாய் நடந்தது. பாண்டவர் விராட ராஜாவுக்கு உதவி செய்தார்கள். துரியோதனனுக்கு அவர் பங்காளி.

4. விராட ராஜா ஜெயித்தார், துரியோதனன் தோல்வி அடைந்தான். அவமானம் அடைந்தான். அவன் சேனை நாசம் ஆயிற்று. அவன் ஆபரணங்களையும் இழந்தான். கொள்ளை அடித்த பலன் இது. ஆதலால்,

கொள்ளைவிரும்பேல்.

17. குற்றமான வினையாட்கே கூடாது.
[பரிச்சித்து சரிதம்]

1. பரிச்சித்து ஒரு ராஜா. ஒரு நாள் வேட்டையாட அவர் போனார். நாலாபக்கமும் சுற்றினார். வேட்டையாடி அவர் களைத்தார்.

2. காட்டில் ஒரு ரிஷி தவம் செய்து கொண்டிருந்தார். அவருடைய பெயர் பயிரவமுனிவர். நீண்ட காலமாக அவர் தவம் செய்துகொண்டிருந்தார், அவரிடம் பரிச்சித்து போனார். என்ன செய்தாலும் ரிஷி விழிக்க இல்லை.

3. பொழுது போக்குக்காக ராஜா ஒரு யோசனைசெய்தார் அந்த ரிஷியின் அருகில் ஒரு பாம்பு செத்துக் கிடந்தது. அதையெடுத்து முனிவர் கழுத்தைச் சுற்றி மாலையாக ராஜா போட்டார். அழகுபார்த்தார். திரும்பிச்சென்றார்.

4. இந்த விபரத்தை முனிவருடைய புத்திரர் அறிந்தார். அவர் பெயர் சிருங்கிமுனி. கோபம் அவருக்கு உண்டாயிற்று. ரிஷி கோபம் பொல்லாதது. உடனே அவர் சபித்துவிட்டார். “பாம்பு கடித்து ராஜா மரணம் அடையவேண்டும்” என்பது தான் சாபம். அதை மாற்ற ராஜா பலபாடு பட்டார். ஒன்றும் பலிக்க இல்லை. கடைசியில் தகடிகள் என்னும் பாம்பால் கடியுண்டு ராஜா மடிந்தார்.

5. வினையாட்டுக்கு நாம் செய்வதாக இருந்தாலும் குற்றமான ஆட்டம் கூடவே கூடாது. குற்றம் குற்றமே யாகும். ஆதலால்,

கோதாட்டொழி.

18 அறிவுடையோரை நாம் சேர்வேணும்.

[சுவேதவரீமன் சரிதம்]

1. கௌடம் என்று ஒரு தேசம். ராஜாவுக்கு ஒரு பிள்ளை அவன்பெயர் சுவேதவரீமன். அவனை நோய், ஒன்று பிடித்திருந்தது. அது குஷ்ட நோய், கெட்ட நீர் பெருகிற்று, உடம்பு இளைத்தது. கை. கால் குறைந்தது. வைத்தியர்கள் பார்த்தார்கள். ஒருவராலும் செளக்கியப்படுத்த முடியவில்லை. பலவாறு யோசித்தான்.

2, “வைத்தியத்தால் இது தீர இல்லை. அறிவுடையோரால்தான் இது தீரவேண்டும். அவர்களை நான் சேருவேன்” என்று அவன் சொல்லிக்கொண்டான். அப்படியே செய்தான்.

3. வியாக்கிரமர் ஒரு பெரியவர். அவரை வியாக்கிரபாதர் என்பதும் உண்டு அவரிடம் அவன்போனான். தெரிவித்து செய்தான். நல்ல காலம் பிறந்தது. அவருக்கு இரக்கம் உண்டாயிற்று. நோய் தீரும்படி அருக்கிரகித்தார். தேகம் திடம்பெற்றது. நோய் தீர்ந்ததற்கு என்ன காரணம்? அறிவுடையோரை அவன் சேர்ந்தான். அதனால் நோய்தீர்ந்தது, ஆதலால்.

சா ன் றே ரு ரி ன த் தி ரு .

19 கோபம் பிறகு உண்டாக்கலாகாது.

[வனவேடன் சீர்தம்]

1. ஒரு காட்டு வழியில் ஒரு ஸ்திரீ சென்றால், அவள் ராஜாவின் மனைவி. அவள் பெயர் தமயந்தி. நான் சூதாடி, நாட்டை இழந்தான். பிறகு காடு சேர்ந்தான். தமயந்தியை அழைத்துக் கொண்டு போனான். ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரிய நேர்ந்தது. தமயந்தி துக்கத்தை அடைந்தாள். தகப்பன் ஊரை நோக்கி, அவள் சென்றாள். தனித்து அவள் போகவும் நேர்ந்தது.

2. தமயந்தியை ஒரு வேடன் கண்டான். அவள் அழகை அவன் கவனித்தான். தனித்து வந்ததை அவன் தெரிந்துகொண்டான். அவன் துஷ்டன். கெட்ட எண்ணம் கொண்டான். அவள் மேல் பிரியப்பட்டான். தன் எண்ணத்தை அவளுக்கு வெளிப்படுத்தினான். அவள் உடன்பட இல்லை, அவன் நிர்ப்பந்தம் செய்ய எத்தனித்தான். அதை அவள் கண்டுகொண்டாள். எவ்வளவோ சொல்லியும் பார்த்தாள்.

3. தமயந்தி பதிவிரதை. அதை வேடன் அறியான். அவள் கோபம் கொண்டாள். உடனே அவள் சபித்தாள். ஒரு நொடியில் வேடன் எரிந்து சாம்பலானான். கோபம் கெட்டது. கோபம் உண்டாகும்படி வேடன் பேசினான். அவனுக்கு அது கேடாய் முடிந்தது. ஆதலால்,

சு ளி க் க ச் சோ ல் லே ல்.

20 சூது ஆடலாகாது
[நளன் சரிதம்]

1. நீடதம் என்பது ஒரு தேசம். அதை நளன் என்பவன் ஆண்டு வந்தான். அவன் ஒரு சக்கரவர்த்தி நீதியோடு அவன் நாட்டை ஆண்டு வந்தான். குடிகள் அவனிடத்தில் பிரீதியாய் இருந்தார்கள். நாடு செழித்திருந்தது

2. புஷ்கரன் என்போன் ஒரு ராஜா. நளனோடு சூதாட அவன் சென்றான். முதலில் நளனுக்கு மனம் இல்லை. பிறகு அவன் துணிந்தான். மந்திரிகள் தடுத்தார்கள். அதை அவன் கேட்க இல்லை. ஆடவே தீர்மானித்தான்.

3. ஆட்டம் தொடங்கிற்று. பந்தையம் வைக்கப்பட்டது. முதலில் நளனுக்கு ஜெயம் கிடைத்தது. பிறகு தோல்வி ஆரம்பித்தது. ஒவ்வொன்றாக நளன் தோற்றான். நாட்டை இழந்தான். நகரத்தையும் இழந்தான். அதிகாரத்தையும் இழந்தான். பெண்சாதி, பிள்ளைகளும் அவனுமே மீந்தார்கள்,

4. நளன் துக்கம் கொண்டான். பிள்ளைகளை மாமனார் ஊருக்கு அவன் அனுப்பினான். மனைவியோடு நகர்விட்டு நளன் புறப்பட்டான். காடு அடைந்தான். மனைவியை விட்டுவிட்டு அவன் போக நேர்ந்தது. அவன் மாறுவேஷம் கொண்டான். காசி ராஜா இடத்தில் வேலைக்கு அமர்ந்தான். இவற்றிற்கு எல்லாம் என்ன காரணம்? சூதாட்டம் அன்றோ? ஆதலால்,

சூது விரும்பேல்.

21. எவற்றையும் முறைப்படி செய்யவேண்டும்.

[த க்ஷ ன் ச ரி த ம்]

1. தக்ஷன் ஒரு பிராமணன். அவன் யாகம் செய்தான். யாகத்துக்குப் பிர்ம விஷ்ணு ருத்திரர் மூவரையும் அழைப்பது வழக்கம். அந்த வழக்கப்படி அவன் செய்ய இல்லை.

2. உருத்திரனை அவன் அழைக்க இல்லை. உருத்திரன் அவனுக்கு மாப்பிள்ளை. தக்ஷாயணியின் புருஷன், அழையாத வீட்டுக்கு யாரேனும் போவாரோ? யாகத்துக்குத் தக்ஷாயணி போக விரும்பினாள். உருத்திரனுக்கு மனம் இல்லை. தனிமையாக அவள் சென்றாள்.

3. தக்ஷன் தன் புத்திரியை உபசரிக்க இல்லை. அவள் மனம் நொந்தது. அவமானம் உண்டானதால் கோபம் பிறந்தது. அவள் தீயில் குதித்து விட்டாள். விப்ரம் உருத்திரனுக்கு எட்டிற்று. கோபம் அவருக்கு உண்டாயிற்று. அவர் ஜடையிலிருந்து வீரபத்திரர் தோன்றினார்.

4. வீரபத்திரர் சென்று, தக்ஷனை எதிர்த்தார். பயங்கரமான யுத்தம் இருவருக்கும் நடந்தது. தக்ஷன் தலைபோயிற்று. தக்ஷன் வெகு பலம் உடையவன். ஏன் அவன் தன் தலையை இழக்க நேர்ந்தது? செய்யவேண்டிய காரியத்தை அவன் செய்யாமல் நிறுத்தினான். அதனால் தன் உயிரை அவன் இழந்தான். எவற்றையும் முறை தவறாமல் செய்ய வேண்டும். ஆதலால்,

செய்வன திருந்தச் செய்.

22. தகுந்தவரை நாம் சேரவேண்டும்.

[விபீஷணர் சரிதம்.]

1. ஸீதை இராமருடைய மனைவி. இலங்கைக்கு அரசன் இராவணன். அவன் இராக்கிதன். ஸீதையை அவன் தூக்கிக்கொண்டுபோய், இலங்கையில் வைத்துக்கொண்டான்.

2. விபீஷணர் இராவணனுடைய தம்பி. அவருக்கு இந்த விவரம் தெரியவந்தது, அவர் தூக்கித்தார், உடனே தன் தமயனிடம் சென்றார். “அண்ணா! நீர் செய்தது தகாத காரியம். ஒரு நொடிகூட ஸீதையை வைத்துக் கொள்ளலாகாது. உடனே கொண்டு போய் ஸ்ரீராமரிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டும்” என்று அவர் சொன்னார். பலன் இல்லை.

3. விபீஷணர் வருத்தப்பட்டார். ‘ஸ்ரீராமர் இலங்கையை நாசம் செய்வார்’ என்று அவர் பயந்தார். ஸ்ரீராமர் நல்லகுணம் உடையவர் என்பதை அவர் அறிவார். உடனே அவர் இலங்கையை விட்டு, ஸ்ரீராமரிடம் சென்றார்.

4. அவர் பாதத்தில் விபீஷணர் விழுந்தார். தம்மை அவர் காக்கும்படி. அவர்பால் வேண்டிக் கொண்டார். இலங்கைக்கு இராமர் சென்றார். யுத்தம் நடந்தது. இராவணன் மாண்டான். விபீஷணருக்கு இலங்கை கொடுக்கப்பட்டது. தகுந்தவரை விபீஷணர் அடைந்தார், அதனால். பெருமை பெற்றார். ஆதலால்,

சேரிடமறிந்து சேர்.

23. பிறர் பழிக்கும்படி நடக்கலாகாது.

[மாரீசன் சரிதம்]

1. மாரீசன் ஒரு இராக்ஷதன். இராவணனுடைய நெருங்கிய துணைவன். ஸீதையை இராவணன் தூக்கிக்கொண்டுபோக எண்ணினான். அதற்கு இராவணன் மாரீசனுடைய உதவியை வேண்டினான்.

2. அதற்கு அவன் ஸம்மதிக்க இல்லை. “நீ உதவி செய்யாவிட்டால் உன்னை நான் கொன்றுவிடுவேன்” என்று இராவணன் சொன்னான். மாரீசன் மான் உருவம் எடுத்தான். ஸீதையின் சென்றான். மாணை அப்படியே பிடித்து வருப்படி ஸ்ரீராமரை அவள் கேட்டாள். அனை அவர் துரத்திக்கொண்டுபோனான்.

3. ஸீதைக்கு இலக்ஷ்மணன் காவலாக இருந்தான், திடீரென்று இலக்ஷ்மண! என்னும் சத்தம் கேட்டது. ஸ்ரீராமர் குரல்போல் அது இருந்தது. இது மாரீசன் மாயம் ஸீதைக்குத் திகில் எடுத்தது. ஸ்ரீராமரை அழைக்க இலக்ஷ்மணன் சென்றான். ஸமயம் பார்த்து ஸீதையை இராவணன் தூக்கிக்கொண்டுபோனான்.

4. ஊரார் அவமதிக்கும்படியான காரியத்தை மாரீசன் செய்தான். தன் பிராணனை அவன் இழந்தான். ‘சை’ என்று பிறர் அவமதிக்கும்படி நாம் நடந்துகொள்ளலாகாது. ஆதலால்,

சை யெனத் திரியேல்.

24. எதையும் திருத்தமாய் நாம் சொல்லவேண்டும்.

[தும்பகர்ணன் சரிதம்]

1. தும்பகர்ணன் என்பவன் ஒரு இராக்ஷதன். இராவணனுக்கு அவன் தம்பி. எக்காலத்திலும் அழியாத வரம் தனக்கு வேண்டும் என்று அவன் ஆசைப்பட்டான். அதற்காக நீண்ட காலம் அவன் தவம் செய்தான்.

2. அந்த வரத்துக்கு 'நித்தியம்' என்று பெயர். பிர்மா காட்சிகொடுத்தார். தும்பகர்ணனுக்கு வந்தோஷம் பிறந்தது. அவன் விரும்பிய வரம் கிடைக்கும் காலம் வந்தது.

3. "எனக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று பிர்மா கேட்டார். தலைகால் அவனுக்கு விளங்க இல்லை. "எனக்கு நித்தியம் வேண்டும்" என்று கேட்க அவன் எண்ணினான். கேட்க வாய் திறந்தான் அது குளறிப்போயிற்று. அவன் ஒன்று நினைத்தான், தெய்வம் ஒன்று நினைத்தது. நினைத்தபடி முடிய இல்லை.

4. "எனக்கு நித்திரை வேண்டும்" என்று தவறி அவன் கேட்டுவிட்டான். "அப்படியே தந்தேன்" என்று பிர்மா சொன்னார். பின்பு மறைந்தார். ஐயோ பாவம்! நினைத்தது ஒன்று; கேட்டது ஒன்று; ஆசைப்பட்டது நித்தியம். கிடைத்தது நித்திரை. எதையும் யோசித்தும் நிதானித்தும் நாம் பேசவேண்டும். பேசுவதில் தவறுதல் கூடாது. ஆதலால்,

சொற் சொர்வு படேல்.

25. கடவுள் அடியை மறக்கக்கூடாது

[ஹனுமார் சரிதம்.]

1. அநுமார் ஒரு வானர வீரர். அஞ்சநா தேவி புத்திரர். அதனால் அவரை ஆஞ்சநேயர் என்பதும் உண்டு. தகப்பனார் வாயுபகவான். ஹனுமார் ஸுக்ரீவனுடைய மந்திரி.

2. ஸுக்ரீவன் தமயனால் துரத்தப்பட்டான். ஹனுமாரும் அவனுடன் சென்றார். ஸ்ரீராமரை வழியில் கண்டார். ஸுக்ரீவனுக்கும், அவருக்கும் ஸ்நேகம் பண்ணிவைத்தார். ஸுக்ரீவனுக்கு அதனால் பட்டம் கிடைத்தது.

3. ஸ்ரீராமருக்காக ஸீதையை ஹனுமார் தேடிக்கொண்டு சென்றார். கடலை அவர்தாண்டினார். இலங்கைக்குள் புகுந்தார். ஸீதையையும் கண்டார். ராமர் தம்மிடம் கொடுத்திருந்த மோதிரத்தை அந்த அம்மணியிடம் கொடுத்தார். திரும்பி ஸ்ரீராமரிடம் சென்றார்.

4. ஸ்ரீராமருடன் அவர் சேர்ந்து இராகுஷதரை எதிர்த்தார். செத்த வானரங்களை எழுப்புவதற்காக ஸஞ்சீவி மலையை அவர் தூக்கிக் கொண்டுபோனார். ஸ்ரீராமருடன் அயோத்தி யாவுக்கும் சென்றார். பட்டாபிஷேகம் நடந்தது. சிரஞ்சீவிப் பட்டம் ஹனுமார் பெற்றார்.

5. ஸ்ரீராமர் 'விஷ்ணுவின் அவதாரம்' விஷ்ணுவுக்கு ஹனுமார் தொண்டு செய்தார். அதனால் சிரஞ்சீவி ஆனார். ஆதலால்,

திருமாலுக்கடிமைசெய்.

26. துன்பம் உண்டாக்கலாகாது.
[மாண்டவ்யர் சரிதம்.]

1. மாண்டவ்யர் ஒரு ரிஷி. அவர் ஒரு காட்டில் தவம் செய்தார். அவர் தியானத்தில் இருந்தார் சில திருடர் கொள்ளை அடித்து, அவ்வழி சென்றார்கள். ரிஷி இருந்த இடம் மறைவு. அங்கே அவர்கள் ஒழிந்துகொண்டார்கள்.

2. ஊரார் தேடினார்கள். ரிஷிக்கு அருகில் சில நகைகள் அகப்பட்டன. 'திருடர் எங்கே?' என்று அவரை அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர் பதில் சொல்ல இல்லை. விழித்தகண் விழித்தபடி இருந்தது. திருடர் பிடிபட்டார்கள், ரிஷியும் பிடிபட்டார். அரசன்மனை சென்றார்கள்.

3. விசாரணை நடந்தது. எல்லோரும் கழுமரத்தில் ஏறப்பட்டார்கள். திருடர்கள் மாண்டார்கள். ரிஷி சாக இல்லை. அரசன் நேரில் சென்றான். அவர் கழுவிவருந்துகீழிறங்க அவன் வழிதேடினான். மேலும் கீழுமாக அவன் கழுமரத்தைத் தறித்து விட்டான்.

4. ரிஷி யமனிடம் சென்றார். "நான் கழுவி லேறி வருத்தப்பட நியாயம் என்ன?" என்று கேட்டார். அதற்கு யமன் "சிறு பிள்ளையாக இருந்தபொழுது சிறு பூச்சிகளை நீர் பிடித்து வருத்தப்படுத்தினீர். வேடிக்கையாக நீர் செய்தாலும் துன்பம் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியது விதி. அதனால் இந்த விதமான துன்பம் உமக்கு உண்டாயிற்று" என்று சொன்னான். பிராணிகளை வருத்தலாகாது. ஆதலால், துன்பத் திற்கிடங்கொடேல்.

27. தேய்வத்தை இசுழலாகாது.
[ஹிரணியன் சரிதம்.]

1. ஹிரணியன் ஒரு அவஸூரன். அவன் சாஜா. தேய்வத்தை அவன் இகழ்ந்தான். “தானே தெய்வம் என்றும் தன்னையே வணங்க வேண்டும்” என்றும் எல்லோரையும் அவன் துன்பப்படுத்தினான். எல்லோரும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க நேர்ந்தது.

2. அவனுக்கு ஒரு பிள்ளை. ஐந்து வயது. அவன் பெயர் பிரகலாதன். அவனுக்கு அவன் கீழ்ப்படியவில்லை. “விஷ்ணு தான் தெய்வம்” என்று அவன் சொன்னான்.

3. கோபம் தகப்பனுக்கு உண்டாயிற்று. பிள்ளையின் உயிரை வாங்க அவன் வழிதேடினான். உருட்டி அவனை மலையிலிருந்து தள்ளினான். நெருப்பில் எறிந்தான். பையன் சாக இல்லை. “உன் தெய்வம் எங்கே இருக்கிறது?” என்று அவனை அரசன் கேட்டான்.

4. பிரகலாதன், “அவர் தூணிலும் இருக்கிறார், தூரும்பிலும் இருக்கிறார்” என்றான். “இதோ இருக்கும் தூணில் இருப்பாரோ?” என்று அருகில் இருந்த ஒரு தூணை ஹிரணியன் தன் காலால் உதைத்தான்.

5. அதிலிருந்து விஷ்ணு வெளிப்பட்டார். தலை சிங்கம்; உடல் மனுஷன். இதுதான் நரசிம்மாவதாரம், ஹிரணியன் கொல்லப்பட்டான். தேய்வத்தை இகழ்ந்த பலன் இது ஆதலால், தேய்வமிகழேல்.

28. பெண் புத்தி கேட்கலாகாது.

[ஸ்ரீராமர் சரிதம்.]

1. தசரதர் அயோத்தி ராஜா, ஸ்ரீராமர் அவர் குமாரன் அவருக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்டுவதற்கு இருந்தது. அவருக்கு இளைய தாயார் கைகேயி அவள் ஸ்ரீராமரிடத்தில் “ராமா! நான் சொல்வதை நீ கேள், காட்டுக்கு உடனே போ. அங்கே பதினான்கு வருஷம் இரு. பிறகு இங்கேவந்துசேர். பட்டங்கட்டிக்கொள்ளலாம்” என்று சொன்னாள். அவர் ஒப்புக்கொண்டார்.

2. தமது மனைவி இடத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஸ்ரீராமர் சென்றார். அவன் பெயர் ஸீதை. தானும் கூட வருவதாக அவள் சொன்னாள் அதற்கு அவர் “நீ வரவேண்டாம்” என்றார். ஸீதை பிடிவாதம் கொண்டாள். தடுக்க அவுரால் முடிய இல்லை கடைசியில் அவர் பெண் புத்தி கேட்டார். அவளை அழைத்துக்கொண்டு அவர் ஆரணியம் சென்றார்.

3. காட்டில் இருக்கையில் ஸீதையை இராட்சதன் தூக்கிக்கொண்டு போய்விட்டான். அவன் பலிஷ்டன். அவனோடு ஸ்ரீராமர் யுத்தம் செய்ய நேர்ந்தது. கஷ்டப்பட்டு இராட்சதனை ஸ்ரீராமர் கொன்றார். அவனோடு சேர்ந்தவர்களை யும் கொன்றார். ஸீதை விஷயத்தில் இவருக்குப் பெரும் சிரமம் நேர்ந்தது. ஸ்ரீராமர் பெண் புத்தி கேட்டார். அதனால் அன்றே அவரும் ஸீதையும் கஷ்டப்பட்டார்கள்? ஆதலால்,

த ய ல் ச ல் க ள்.